

Videnskatalog

Udarbejdet af Gensidig Forsikring

Senest opdateret d. 27. november 2020

Videnskataloget består af opsamlede spørgsmål/problemstillinger fra primært "Juridisk forum" eller ERFA-grupperne på Gensidig Forsikrings intranet. Det vil primært være juridiske afklaringer.

Herudover vil henvendelser til sekretariatet, som findes passende til kataloget også blive medtaget. Spørgsmål omkring større projekter såsom IDD og databeskyttelse er ikke inddraget.

Indhold

1	Opsigelse af bygningsbrandforsikring	2
1.1	Inden aftale indgås	2
1.2	Undtagelser til tegningspligt.....	2
1.3	Hvordan kommer selskabet ud af aftalen?	3
1.4	Pant i ejendommen	4
2	Behovet for samtykke ift. nyhedsbreve (markedsføringslov og databeskyttelse).....	6
2.1	Uopfordret telefonsalg.....	6
2.2	Gamle samtykker.....	6
2.3	Dokumentation for samtykke.....	6
2.4	Oplysninger ift. en konkret forsikring.....	7
2.5	Nyhedsbreve.....	7
2.6	Markedsføringsmateriale	8
3	Organiseret rabat	10
4	Hvidvask.....	11
4.1	Sikkerhedsstillelse og garantier	11
4.2	Kontantforbud	11
4.3	Forbud mod brug af 500-EUROsedler	11
4.4	Reelle ejere.....	12
5	Corona	13
5.1	Forsamlingsforbud & Generalforsamling	13
5.2	Pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer	21
5.2.1	Rejsegarantifonden	24
5.2.2	Hjælpepakke til rejsebranchen som følge af Corona-krisen	27
5.2.3	Hjælpepakke til rejsebranchen som følge af Corona-krisen	31
5.2.4	Bekendtgørelse om compensation for faktiske omkostninger til rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører som følge af COVID-19, tilskud til fondskassen for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt afsætning af tabsramme i 2020 til dækning af tab på statsgarantierne på op til 300 mio. kr.	32
5.3	SII-deadlines kan udskydes.....	34
5.4	COVID-19 udskydelse af deadline for holistisk impact assessment udskudt	35
5.5	Fravigelse af privates pligter overfor det offentlige.....	35

5.5.1	Generel udskydelse af årsrapporten	37
5.5.2	Udskydelse af betalingsfrister	38
5.6	Frist for deltagelse af grundkursus kan dispenseres	39
5.7	COVID-19 anerkendt som arbejdsskade i foreløbig 10 sager	40

1 Opsigelse af bygningsbrandforsikring

Spørgsmål: Kan man opsigte en bygningsbrandforsikring pga. præmierestance?

Der gælder særlige regler for bygningsbrandforsikring jf. FIL §§ 59 og 60. Formålet er at beskytte både ejere og panthavere af en fast ejendom. Til gengæld kompenseres der i form af særlige panterettigheder, se nedenfor.

1.1 Inden aftale indgås

Pligt til at indgå en brandforsikringsaftale

1. Hvis et selskab har koncession til at tegne bygningsbrandforsikring, er der som udgangspunkt tegningspligt jf. FIL § 59, stk. 1.

1.2 Undtagelser til tegningspligt

Pligten gælder dog ikke jf. FIL § 59, hvis:

1. det fremgår af selskabets vedtægter (sekretariatet mener dog også, at tegningsbegrænsningen kan fremgå af forretningsmodellen) fx at man kun tegner i geografisk afgrænsede områder eller ikke tegner huse med stråtag.
2. bygningen ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare (se nedenfor) og/eller
3. bygningen er forladt.

1.3 Hvordan kommer selskabet ud af aftalen?

Opsigelse ved:

1. Præmierestance: Forsikringselskabet kan ikke opsige en bygningsbrandforsikring på grund af manglende præmiebetaling jf. FIL § 60 Dette gælder også, selvom der *ikke* er pant i ejendommen¹.
2. Fareforøgelse: FAL § 45 bestemmer, at et selskab er fri for ansvar og dermed kan opsige forsikringen, hvis selskabet ikke ville have overtaget forsikringen, hvis selskabet kendte til de ændrede/uoplyste forhold. Dvs. et forsikringselskab kun kan opsige bygningsbrandforsikringen (FAL § 45 skal læses i sammenhæng med FIL § 59), hvis:
 - a. Det fremgår af deres vedtægter eller forretningsmodel (sekretariatets holdning)
 - b. Bygningen er forladt².
 - i. Der er navnlig tænkt på ødegårde og andre bygninger, der erfaringsmæssigt indebærer stor brandrisiko. Der skal være tale om en væsentlig forøget risiko for den pågældende bygning. Selskabet kan ikke afvise at forsikre enhver bygning, der henstår ubenyttet. Det må antages, at hvis ejendommen slet ikke benyttes som bolig eller i hvert fald kun i så korte perioder og derudover i realiteten er helt uden opsyn mv., at ejendommen må siges at være forladt.
 - c. Bygningen ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare.
 - i. En ejendom er fx ikke forsvarligt sikret mod brandfare i følgende tilfælde:
 - bygninger, der ikke er lovligt opført (brandsikkerhedsmæssigt)
 - bygninger der er indrettet i strid med andre brandpræventive bestemmelser.
 - Øvrige tilfælde hvor der er etableret en uforsvarlig tilstand.

Selskabet skal **ved aftaleindgåelsen** i forsikringsbetingelserne angive **tydelige** bestemmelser/beskrivelser om, hvad der anses for at være en fareforøgende omstændighed, ellers vil selskabet ikke kunne gøre ovenstående gældende³. Selskaber skal altså tydeligt angive, at bygningsbrandforsikringen kan opsiges, hvis

¹jf. Forsikringsankenævnskendelse nr. 55.761 samt Karnovs note 941 for FIL § 60: "Hvis selskabet alligevel opsiger aftalen, er opsigelsen ugyldig og ejendommen er fortsat dækket af forsikringen. Dette gælder umiddelbart i forhold til pantaverne, men Finanstilsynet har i en udtalelse i Beretning 1984 s. 24 antaget, at dækningen også må gælde til fordel for ejeren selv."

² Karnov note 939 i FIL (§ 59)

³ jf. Forsikringsankenævnskendelse 73.719

bygningen er forladt, ikke længere er forsvarligt indrettet mod brandfare eller en bestemt fareforøgelse strider mod selskabets vedtægter/forretningsmodel.

Ved kombinerede forsikringer kan selskabet frit opsig kaskodelen. Med hensyn til ubetalt brandpræmie får selskabet pant i ejendommen. Pantet har fortrinsret uden tinglysning jf. tinglysningslovens § 4.

1.4 Pant i ejendommen

Forsikringsselskabet kan få pant i ejendommen for brandpræmier med påløbne renter og andre omkostninger (herunder fx retsafgift for udlæg) jf. FIL § 60, stk. 3. Pantet opnås som sædvanligvis ved rykker, varsling og inkassoproces (fogedretten).

Ved opnået pant indenfor 1 år – fortrinsret i 1 år

- Hvis forsikringsselskabet tager udlæg (pant) i ejendommen indenfor 1 år fra brandpræmien er forfalden, har selskabet automatisk fortrinsret for pantet jf. TL § 4 – ørige pant skal rykke for brandpræmier inkl. omkostninger. Pantets prioritetsstilling ligger således lige efter ejendommens skatter og afgifter uden tinglysning.
- Fortrinsretten bortfalder dog efter 1 år fra forfaldstid jf. FIL § 60, stk. 3, hvis selskabet ikke foretager sig yderligere.

Ved opnået pant indenfor 1 år - fortrinsret i mere end 1 år

Hvis forsikringsselskabet ønsker at bevare fortrinsretten længere end 1 år fra forfaldstid, skal selskabet efter at have "indledt retsforfølgning inden for 1 års-perioden" for derefter at "fremme sagen med den efter forholdene fornødne hurtighed".

- "Indlede retsforfølgning indenfor 1-årsperioden" betyder, at forsikringsselskabet i hvert fald skal have taget pant i ejendommen inden 1-årsperioden. Dvs., selskabet ikke vil have fortrinsret for et udlæg opnået 1 år efter kravenes forfaldstid.
- Der er en retsikkerhed omkring nødvendigheden af at tinglyse pantet hvorfor det er tilrådeligt at lade pantet blive tinglyst indenfor 1-årsfristen.
- Efter 1 år "fremme sagen med den efter forholdene fornødne hurtighed": Der kan ikke gives mere præcise anvisninger herom, men det må være klart, at forsikringsselskaberne ikke blot kan foretage udlæg efter udlæg. Man kan i praksis derfor ikke akkumulere mange års brandpræmier, idet udlæggende skal realiseres indenfor en rimelig frist.
 - Eksempel: I U. 1989.45/3 fastslog H, at selskabet ved at have realiseret pantet 20 – 21 mdr. efter det første udlæg, at sagen blev fremmet med den efter

forholdene fornødne hurtighed. I kommentar til dommen anslår Hermann, at 20 – 21 måneder er på grænsen af, hvad der accepteres, før fortrinsretten fortabes.

Selv hvis fortrinsretten fortabes, er fordringen stadig gældende. Fordringen forældes efter 10 år fra forfaldstidspunktet jf. forældelsesloven. Herudover kan selskabet altid foretage præmieforhøjelse , hvis forhøjelsen sker ud fra en konkret risikovurdering.

Selskabet bør vurdere om brandpræmierne er af en sådan størrelsesorden, at det kan betale sig at sikre kravet via tinglysning – og man kan nok ikke få fortrinsret for mere end 20-21 måneders brandpræmier inkl. omkostninger. Herudover kan selskabet altid foretage præmieforhøjelse⁴, hvis forhøjelsen sker ud fra en konkret risikovurdering.

/Afsluttet dato 17. august 2018

⁴ jf. Forsikringsankenævnskendelse 45.280, hvor et forsikringsselskab kunne forhøje forsikringspræmien (brandforsikring) for en bygning, der var en rockerborg, og bygningen havde været udsat for raketangreb.

2 Behovet for samtykke ift. nyhedsbreve (markedsføringslov og databeskyttelse)

Spørgsmål: Hvornår skal et selskab indhente et samtykke ved henvendelse til kunden?

2.1 Uopfordret telefonsalg

Forsikringsselskaber kan fortsat efter GDPR's ikrafttræden ringe til kunder uopfordret dvs. uden tidligere kontakt og samtykke. Dette følger af forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2, pkt. 3 (også kendt som dørsalgsloven). Selskaberne skal dog være opmærksom på den såkaldte Robinson-liste. Selskaberne skal forinden tjekke om de personer, de ønsker at ringe til, står på listen. Det er forbudt at kontakte personer på listen - skriftligt som telefonisk.

2.2 Gamle samtykker

Hvis forsikringsselskabet har et gyldigt samtykke efter den gamle persondatalov, skal der ikke indhentes et nyt. Her behøver forsikringsselskabet ikke at gøre noget (se HER). Man kan vælge at oplyse om eller henvise til den ændrede privatlivspolitik.

Samtykker indhentet efter 25. maj 2018 skal, udover de sædvanlige gyldighedsbetingelser, opfylde oplysningspligten samt muligheden for at tilbagetrække samtykket.

2.3 Dokumentation for samtykke

Et gyldigt samtykke er (også) efter den gamle persondatalov enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse. Der var og er intet formkrav til samtykket, hvorfor både skriftlige og mundtlige samtykker i princippet er lige valide. Ift. vurderingen af om bevisbyrden er løftet, skal det bemærkes, at den dataansvarlige kun har pligt til at sandsynliggøre, at samtykket er gyldigt – og ikke fuldstændig ”sort på hvidt” bevise det.

Argumenter der kan understøtte løftet bevisbyrde:

1. Interne instrukser til medarbejdere, der skal informere om, modtage og notere det mundtlige samtykke
2. Hvis kunden har modtaget materiale baseret på samtykke i en længere periode uden at afmelde (afmeldingsmuligheden skal være meget tydelig, klar og simpel)

3. Hvis kunden har købt en tillægsforsikring på baggrund af et nyhedsbrev eller lign. modtaget på grundlag af et mundtligt samtykke, og dette er blevet noteret.

2.4 Oplysninger ift. en konkret forsikring

Forsikringsselskabet har ret til at sende kunden konkret information vedrørende forsikringsforholdet herunder ændringer eller andet relevant – det er en del af aftaleforholdet, og det følger blandt andet også af BEK om god skik for forsikringsdistributører §§ 19 og 25.

Afgrænsningen mellem oplysninger, nyhedsbreve og markedsføringsmateriale afhænger af intentionen med materialet. Det afgørende må være, hvad materialet indeholder og ikke, hvad man kalder det.

2.5 Nyhedsbreve

Ordet ”nyhedsbrev” er ikke defineret, men hvis forsikringsselskabets nyhedsbrev kun indeholder oplysninger om familiens risici og generelle oplysninger om forsikringer, og nyhedsbrevet dermed ikke har salg for øje, er forholdet kun reguleret af GDPR-reglerne (og ikke markedsføringsreglerne).

I dette tilfælde mener vi **ikke**, at udsendelse af et sådant nyhedsbrev **kræver samtykke**, da behandlingen af de almindelige personoplysninger kan hjemles på legitim interesse (afvejningsreglen). Dette synspunkt finder støtte i databeskyttelsesforordningens præambel 47, hvor det udtrykkeligt nævnes, at *”behandling af personoplysninger til direkte markedsføring kan anses for at være foretaget i en legitim interesse.”*

Synspunktet bygger endvidere på det faktum, at nyhedsbrevet netop kun indeholder relevant information omkring forebyggelse og risici, herunder hvordan man undgår, at forsikringsbegivenheder indtræffer. I sådanne tilfælde har forsikringsselskabet en legitim interesse i, at forsikringstageren modtager denne relevante information, så længe forsikringsforholdet består - og denne legitime interesse overgår forsikringstagerens interesse i ikke at få personoplysningerne behandlet til brug for udsendelse af nyhedsbrevet, særligt fordi disse personoplysninger allerede er blevet afgivet ved forsikringsaftalens indgåelse (e-mail og navn) og bruges til at fx fremsende policen mv. samt kommunikere med kunden.

Herudover kan det siges, at den moderne forbruger forventer et sådan add-on (information). Forsikringsselskaberne sælger tryghed og i forlængelse af dette, vil kunden forvente at forsikringsselskaberne også orienterer om risici og risikobegrænsning, da forsikringsselskaberne netop er specialister på dette område.

Forsikringstageren skal dog have let og simpel adgang til at afmelde nyhedsbrevet – afmeldingsmuligheden skal være meget synlig i nyhedsbrevet. Hvis nyhedsbrevet indeholder elementer af markedsføringsmateriale, må nyhedsbrevet karakteriseres som markedsføringsmateriale (ift. GDPR er der **ikke krav om samtykke**), hvorefter forholdet også skal tage hensyn til markedsføringsloven. Forsikringsselskaber kan med fordel evt. udelade markedsføringsdelen - og til gengæld beholde kontakten med kunderne.

Vær opmærksom på, at den registrerede kan gøre sin indsigelse jf. databeskyttelsesforordningens art. 21 gældende på et hvilket som helst tidspunkt, og den kan omfatte al behandling af vedkommendes personoplysninger med henblik på direkte markedsføring. Hvis selskabet som dataansvarlig behandler personoplysninger med henblik på direkte markedsføring, og selskabet modtager en indsigelse imod dette fra en registreret, skal det stoppe med at behandle den registreredes personoplysningerne til dette formål.

2.6 Markedsføringsmateriale

Hvis formålet med det fremsendte er at sælge nye forsikringsprodukter eller tillægsforsikringer – altså salg, er der tale om markedsføringsmateriale, hvorfor forholdet også er reguleret af markedsføringsloven jf. nedenfor.

Markedsføringsmateriale via elektroniske medier (sms, e-mail og lign.) kræver som udgangspunkt samtykke jf. markedsføringslovens § 10, stk. 1. Det gælder dog ikke, hvis kunden tidligere har købt en forsikring eller har en forsikring hos selskabet – her må selskabet fremsende tilbud om *”lignende produkter”* uden samtykke jf. § 10, stk. 2.

Produkterne skal være *”tilsvarende produkter eller tjenesteydelser”*, som kunden tidligere har købt hos forsikringsselskabet.

”Tilsvarende produkter”: Spørgsmålet er om, forsikringsselskabet nu kan fremsende reklamer (uden samtykke) om *alle selskabets forsikringsprodukter*, eller om selskabet kun må reklamere for fx en udvidet hundeforsikring, hvis kunden har købt en hundeanvarsforsikring.

”Tilsvarende produkter” er ikke defineret i loven, men det fremgår af bemærkningerne til loven, at *”tilsvarende produkter eller tjenesteydelser” ikke skal forstås som fuldstændig identiske produkter eller tjenesteydelser* – men derimod tilsvarende vare- og tjenesteydelsesgrupper. I forarbejderne fremgår, at der skal foretages en konkret vurdering.

Vi har ikke kunnet finde retspraksis og/eller afgørelser, hvor der bliver taget stilling til, hvordan "tilsvarende produkter" skal fortolkes i forsikringsammenhæng, og det må derfor være op til forsikringselskaberne selv at vurdere. Bemærkningerne til loven lægger dog op til, at "tilsvarende produkter" skal fortolkes meget snævert, og undtagelsesbestemmelsen siges ikke at have nogen praktisk relevans.

Konkurrence og Forbrugerstyrelsens "Rapport for udvalg om markedsføringsloven juli 2016" (se [HER](#), s. 253) følgende: *"Flere af udvalgsmedlemmerne har påpeget, at den nuværende danske fortolkning betyder, at § 10, stk. 2 (før: § 6, stk. 2), ikke har nogen praktisk relevans. Det skyldes for det første, at muligheden for at sende e-mails ud til egne kunder via stk. 2 er meget snæver. Bestemmelsen giver mulighed for, at man kan sende en e-mail om en tilsvarende bil men ikke om vinterdæk til den bil, som kunden har købt. De e-mails, som den erhvervsdrivende kan udsende efter stk. 2, har derfor sjældent nogen relevans for kunden."*

Af Forbrugerombudsmandens vejledning om bestemmelsen (MFL § 10, stk. 2, se [HER](#)) fremgår følgende: *"Forbrugerombudsmanden har tidligere udtalt, at undtagelsen i markedsføringslovens § 6, stk. 2, vanskeligt kan anvendes som grundlag for at udsende nyhedsbreve, da nyhedsbreve ofte indeholder reklame for en bred vifte af produkter og ikke kun produkter svarende til dem, forbrugeren tidligere har købt"*.

I de almindelige bemærkninger til den gældende markedsføringslov nr. 426 af 3. maj 2017 fremgår endvidere: *"Den nuværende fortolkning af "egne tilsvarende produkter" er i dag meget snæver og medfører, at bestemmelsen ikke har nogen praktisk relevans"*.

Til orientering blev det foreslået i lovforslaget til den nugældende markedsføringslov at lempe den snævre fortolkning af "tilsvarende produkter", men dette blev udeladt i den endelige markedsføringslov.

Af ovenstående grunde mener vi **ikke**, at forsikringselskabet kan fremsende reklamer (uden samtykke) om *alle selskabets forsikringsprodukter*, men selskabet må kun efter § 10, stk. 2 (uden samtykke) reklamere for fx en udvidet hundeforsikring, hvis kunden har købt en hundeanvarsforsikring, udvidet familieforsikring ved købt familiens basisforsikring, udvidet vandskadedækning ved købt basis husforsikring osv. Det vil sige markedsføringsmateriale om en udvidet dækning ift. den købte forsikring.

Ift. samtykket efter markedsføringsloven gælder de samme regler for samtykker efter GDPR. Se ovenfor under afsnittene "dokumentation" og "gamle samtykker".

/Afsluttet d. 31. maj 2018, revideret d. 17.02.2020

3 Organiseret rabat

Spørgsmål: Skal selskaber oplyse om organiseret rabat?

Kravet om oplysning om organiseret rabat findes i forskellige love. Kravet er ophævet i markedsføringsloven ved ændringen af markedsføringsloven i 2017, ligesom kravet også blev ophævet i BEK om skiltning med organiseret rabat eller anden fordel nr. 866 af 12. oktober 1994.

Det forventedes, at kravet om organiseret rabat også bortfaldt i gebyrbekendtgørelsen nr. 44 af 19/01/2014 – dette er i skrivende stund endnu ikke sket.

Finanstilsynet har den 26. februar 2019 sendt udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om information om gebyrer og andre omkostninger for forsikringsselskaber i høring.

Det blev foreslået at ophæve § 5 vedr. oplysningskravet om organiseret rabat. Høringsfrist var den 27. marts 2019.

Den 18. december 2019 oplyste Finanstilsynet ved sekretariatets henvendelse, at den nye minister har valgt **ikke** at gå videre med bekendtgørelsen, hvorfor oplysningspligten altså stadig gør sig - og kommer til at gøre sig - gældende for forsikringsselskaberne.

F&P arbejder fortsat på, at denne bestemmelse bortfalder.

Konklusion: Forsikringsselskaber skal således fortsat oplyse om organiserede rabatter på selskabets hjemmeside.

/Afsluttet 27.09.2018, revideret d. 14.01.2020

4 Hvidvask

Hvidvaskreglerne gælder ikke for skadesforsikringsselskaberne. På trods af dette, er der enkelte bestemmelser i hvidvaskreglerne, der gælder for alle finansielle virksomheder, herunder skadesforsikringsselskaberne. Disse bestemmelser redegøres kort for i ved nedenstående.

4.1 Sikkerhedsstillelse og garantier

Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, er en opsamlingsbestemmelse, der omfatter virksomheder, som erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de finansielle aktiviteter, der er nævnt i bilag 1. Her fremgår sikkerhedsstillelse og garantier.

Det præciseres, at skadesforsikringsselskaber, der udbyder garanti- og kreditforsikring, ikke af den grund, bliver omfattet af hvidvaskloven og skal derfor ikke hvidvaskregistreres hos Finanstilsynet.

4.2 Kontantforbud

Hvidvasklovens § 5 omhandler kontantforbuddet, og gælder for alle erhvervsdrivende.

Det betyder, at erhvervsdrivende ikke må modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen sker på én gang eller som flere betalinger, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet. Der er ikke noget i vejen for at en kunde betaler kontant, så længe præmien udgør mindre end 50.000 kroner. Såfremt en række kontantbetalinger eksempelvis vedrører samme faktura, og betalingerne tilsammen udgør 50.000 kr. eller derover, vil kontantforbuddet være overtrådt.

Højesteret har taget stilling til kontantforbuddet for erhvervsdriven i dommen U 2019.2445 H. Afgørelsen stemmer overens med hvidvasklovens § 5, som beskrevet ovenfor.

4.3 Forbud mod brug af 500-EUROsedler

Forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler omfatter alle virksomheder dermed også skadesforsikringsselskaber og personer og er dermed ikke kun rettet mod virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven. Forbuddet gælder, uanset om anvendelsen sker som led i udførelse af erhvervsvirksomhed eller i privat øjemed. Forbuddet har den betydning, at 500-eurosedler ikke må anvendes, herunder udleveres, indleveres, veksles, bruges som betalingsmiddel eller overdrages, i Danmark. Det er udelukkende anvendelse af 500-eurosedler i Danmark, der er omfattet af forbuddet.

4.4 Reelle ejere

Gensidige forsikringsselskaber følger særlov, og FIL gør sig gældende. Hvis der ikke er reelle ejere, eller der ikke kan identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsen it-system jf. FIL § 23, stk. 3.

5 Corona

5.1 Forsamlingsforbud & Generalforsamling

COVID-19's udbrud i Danmark, har gjort at den årlige generalforsamling ikke kan afholdes på almindeligvis, hvis et selskab består af mere end 10 ejere.

De fleste selskaber har nok vedtægtsbestemmelse der siger, at generalforsamling skal afholdes i april eller maj, ligesom det nok er de færreste, som har vedtægtsmæssig mulighed for at afholde elektronisk generalforsamling.

Den 18. marts 2020 blev der forbudt at afholde og deltage i indendørs arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende, hvor der er flere end 10 personer til stede jf. Bekg. 224 af 17. marts 2020 § 1. Denne bekendtgørelser gjaldt ikke for private boliger, jf. stk. 2. Politiet havde uden retskendelse adgang til lokaler mv. med henblik på kontrol af overholdelse af forbuddet, jf. § 2. Bekendtgørelsen blev ophævet den 30. marts 2020, men er ved 9 bekendtgørelser blevet forlænget til:

- 1) **14. april 2020** ved BEK nr. 305 af 27. marts 2020.
- 2) **18. april 2020** ved BEK nr. 370 af 4. april 2020.
- 3) **11. maj 2020** ved BEK nr. 442 af 17. april 2020 (forbuddet gælder dog ikke for dagtilbud, skoler og institutioner).
- 4) **8. juni 2020** ved BEK nr. 593 af 10. maj 2020 (Indkøbscentre, stormagasiner, arkader og basarer må igen holde åbent.).
- 5) **8. juni 2020** ved BEK nr. 687 af 27. maj 2020 (Det er tilladt for virksomheder, herunder forsikringsselskaber at afholde generalforsamlinger med op til 500 personer til stede)
- 6) **8. juli 2020** ved BEK nr. 795 af 8. juni 2020 (Det er tilladt at være op til 50 personer samlet).
- 7) **18. september 2020** ved BEK nr. 1213 af 17. august 2020 (Det er tilladt at være op til 100 personer samlet. I udvalgte kommuner er det kun tilladt at være 50 personer samlet, både udendørs og indendørs).
- 8) **5. oktober 2020** ved BEK nr. 1371 af 18. september 2020 (forsamlingsforbuddet sænkes igen til 50 personer, og offentlige serveringssteder skal holde lukket fra kl. 22-05).
- 9) **22. november 2020** ved BEK nr. 1509 af 25. oktober 2020 (forsamlingsforbuddet strammes til, at man maksimalt må mødes 10 personer. Selskaberne kan afholde/ deltage i kurser og lign.

Arrangementer, hvor deltagerantallet højst er 10 personer. Ved arrangementer, hvor deltagere i al væsentlighed sidder på faste pladser med retning mod scene eller lignende, kan der lovligt forsamles op til 500 personer).

Den 4. juli 2020 blev *"Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og mod adgang til og restriktioner for lokaler og lokaliteter i forbindelse med håndtering af covid-19"* nr. 1126 af 2. juli 2020 offentliggjort i Lovtidende. Følgende ændres:

- Fra den 8. juli 2020 blev forsamlingsforbuddet hævet fra 50 personer til 100 personer. (Se rettelsen i BEK nr. 1129 af 4. juli 2020)
- Befinder flere end 100 personer sig sammen på et offentligt tilgængeligt sted, kan politiet dog stadig påbyde personerne at forlade stedet.
- Fra den 8. august 2020 kan juridiske personer og erhvervsdrivende i øvrigt afholde arrangementer (uanset karakter) med op til 200 personer fysisk til stede. Det betyder, at der igen kan deltages i kurser og arrangementer i forbindelse med erhverv, hvis deltagerantal er højst 200 personer (fysisk til stede).
- Bekendtgørelsen ophæves 1. september 2020.

Vi oplyste i sidste compliancenyhedsbrev, at juridiske personer og erhvervsdrivende fra den 8. august 2020 i øvrigt kan afholde arrangementer (uanset karakter) med op til 200 personer fysisk til stede. Dette er ved BEK nr. 1195 af 6. august 2020 blevet ophævet. Selskaberne kan således afholde/deltage i kurser og lign. arrangementer i forbindelse med erhverv, hvis deltagerantallet højst er 100 personer.

Den ovennævnte bekendtgørelse er formelt historisk, idet ovenstående indhold nu fremgår af sammenskrivningen i BEK nr. 1213 af 17. august 2020

I hele Danmark strammes forsamlingsforbuddet, og man må maksimalt mødes 50 personer. Selskaberne kan således afholde/deltage i kurser og lign. arrangementer, hvis deltagerantallet **højst er 50 personer**.

Vi henviser i øvrigt til compliancenyhedsbrev 6-20 ift. regeringens retningslinjer om ansvarlig indretning af kontorarbejdspladser, der fordrer til afstand mv.

Forsamlingsforbuddet gælder ikke for almindelig tilstedeværelse på (private) arbejdspladser, men vær opmærksom på, at regeringen i deres retningslinjer om ansvarlig indretning af kontorarbejdspladser pr. 14. maj 2020 skriver følgende:

- Virksomheden tilstræber, at en del af de ansatte fortsætter med hjemmearbejde en tid endnu.
- Arbejdet tilrettelægges, så det er muligt at have forskudte mødetider, så ikke for mange ansatte er på arbejde på samme tid, og så ikke for mange ansatte skal bruge offentlig transport til og fra arbejde samtidig.
- Der bør som minimum være 1 meters afstand mellem medarbejderne.
- Virksomheden bør sikre grundig rengøring og desinfektion af fælles kontaktpunkter.
- Virksomheden anbefales at fastlægge retningslinjer for ophold i storrum, brug af kantine, brug af mødelokaler, deltagelse i fysiske møder mv.
- Fysiske eksterne møder søges begrænset. Der gøres brug af digitale mødeløsninger.
- Ansatte møder ikke på arbejde, hvis de har milde symptomer, der kan tyde på COVID-19.
- Ansatte må efter et sygdomsforløb først møde på arbejde igen 48 timer efter symptomer er ophørt.

Forsamlingsforbuddet har – for forsikringsselskaber – særlig betydning ift. indberetning af årsrapporten jf. FIL § 195, der skal godkendes på generalforsamling (som kan være en udfordring at få afholdt pga. forbuddet).

Selskab med færre end 10 ejere

Bekendtgørelsen er ikke til hinder for forsamling med færre end 10 ejere og dermed ikke til hinder for afholdelse af generalforsamling. Man behøver altså ikke gøre anderledes end man plejer – bortset fra, at man skal huske at holde afstand.

Vedtægtsmæssig mulighed for elektronisk afholdelse af generalforsamling

Hvis man har vedtægtsmæssig mulighed for at afholde generalforsamlingen elektronisk, kan og skal man gøre det. Altså ingen grund til udsættelse. Man gør som man har bestemt i vedtægterne og loven er ikke til hinder herfor.

Generalforsamlingen skal afholdes inden sommeren og ingen vedtægtsmæssig mulighed for elektronisk afholdelse

Afholdelse af fysisk generalforsamling med mere end 10 samlet er forbudt og kan altså de facto ikke afholdes. Man kan altså efter min opfattelse påberåbe sig force majeure som hjemmel til at fravige vedtægterne.

Bekg. nr. 223 af 17. marts 2020 om fravigelse af privates pligter over for det offentlige på Erhvervsministeriets område i forbindelse med håndtering af Coronavirus sygdom 2019 (COVID-19) udtaler i § 1 stk. 3, at generalforsamlingen eller anden forsamling, som er virksomhedens øverste myndighed skal godkende årsrapporten i så god tid, at den godkendte årsrapport kan indsendes til Erhvervsstyrelsen, så den er modtaget i styrelsen inden udløbet af fristen efter stk. 1. Derudover skriver de *"Det gælder uanset eventuelle vedtægtsbestemmelser om kortere frist eller tidligere tidspunkt for afholdelse af generalforsamling eller en anden forsamling, der er virksomhedens øverste myndighed"*. Dette læser mange som hjemlen til at udskyde generalforsamlingen. Det fremgår ikke direkte, men bestemmelsen giver ikke mening, med mindre det har været hensigten, så hjemlen må fremgå implicit.

I kan altså godt udskyde afholdelse af den ordinære generalforsamling, uanset hvad jeres vedtægter siger. (Gælder dog ikke, hvis I har vedtægtsmæssig mulighed for at afholde generalforsamlingen elektronisk).

Dette er i dag bekræftet af Finanstilsynet https://www.finanstilsynet.dk/Nyheder-og-Presse/Pressemeddelelser/2020/Afholdelse_af_generalforsamling_og_indsendelse_aarsrapport_200320, hvor Finanstilsynet oplyser, at Finanstilsynets praksis for dispensation svarer til Erhvervsstyrelsens praksis. De skriver desuden, at *"En dispensation indebærer, at virksomheden skal indsende årsrapporten senest 8 uger efter ophør af et forbud mod afholdelse og deltagelse i større forsamlinger, arrangementer, begivenheder m.v., der er iværksat som foranstaltning i medfør af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme"*.

I tilfælde af udsættelse skal generalforsamlingen altså være afholdt inden 8 uger efter det tidspunkt, hvor forbuddet mod forsamlinger mv. ophæves. Årsrapporten skal være godkendt og indsendt til Erhvervsstyrelsen inden for samme frist.

Dispensation fra Finanstilsynet.

Udsættelse kræver dispensation fra Finanstilsynet jf. bekg. 223 af 17. marts 2020 § 3. Betingelserne for dispensation er identiske med § 1 stk. 1.

Hvis I opfylder betingelserne for dispensation (ikke afholdt generalforsamling, flere end 10 ejere og ikke vedtægtsmæssigt kan afholde elektronisk generalforsamling) og ønsker at forlænge indsendelsesfristen skal I notificere Finanstilsynet på COVID-19@FTNET.DK

Notifikationen skal ske ved at indsende en mail med følgende:

”Virksomhedsnavn, CVRnr., bekræfter hermed, at vi ønsker at forlænge fristen for indsendelse af årsrapporten for 2019, og at vi opfylder betingelserne for forlængelse”

Virksomheder, der har indsendt en sådan notifikation, kan betragte dispensationen som givet.

I kan godt indsende anmodningen allerede nu, dvs. på baggrund af det forsamlingsforbud, som udløber 30. marts 2020.

Alternativ model for afholdelse af ordinær generalforsamling

Hvis I ønsker at afholde generalforsamlingen, anbefales det, at generalforsamlingen tilrettelægges således, at fysisk fremmøde minimeres.

Det kan ske ved at gøre brug af brevstemme/fuldmagt i kombination med en opfordring i indkaldelsen til at undlade fysisk fremmøde. Eventuelt tilbydes mulighed for at overvære generalforsamlingen via webcast.

Praktiske råd ved afholdelsen:

- Indkaldelsen skal indeholde **opfordring til at undlade fysisk fremmøde** (evt. tilsvarende opfordring på hjemmeside ift. medlemmers adgang til fremmøde)
- Indkaldelsen vedlægges **brevstemmeblanket og fuldmagt**, hvor de delegerede enten kan afgive stemme ift. dagsordenens punkter eller bemyndige fx bestyrelsen til at stemme på deres vegne (blanco eller per instruks)
- Der gives **adgang til at stille spørgsmål på skrift**, som besvares skriftligt af selskabet inden generalforsamlingen (koordineres, så der svares inden frist for at brevstemme)

- Evt. information om mulighed for at **overvære generalforsamlingen via webcast**
- Indkaldelsen bør tage **forbehold for udsættelse** af generalforsamlingen
- Selve den **fysiske generalforsamling afholdes med et minimum af fremmøde** (fx dirigent og CEO), hvor ledelsens beretning eventuelt webcastes, og der føres referat

Det bør overvejes, om alle dagsordenspunkter er egnede til en model med brevstemmer/fuldmagt. Det gælder især punkter, hvor der må forudses et ønske om debat. Eventuelle "debat-tunge" punkter, som ikke er obligatoriske (fx punkt om vedtægtsændring) kan overvejes udsat til senere.

Denne alternative model overholder overordnet set reglerne for generalforsamling i lovgivningen og nok også jeres vedtægter (tjek). Ved afholdelse af generalforsamling uden fysisk fremmøde vil der alt andet lige lettere kunne argumenteres for, at formen har medført, at en deltager ikke er kommet tilstrækkeligt til orde, ikke har kunnet stille ændringsforslag, etc., eller at visse afstemningsresultater ville have fået et andet udfald, hvis generalforsamlingen var afholdt som fysisk generalforsamling.

Der er således formentlig alt andet lige en højere risiko for, at afstemningsresultater, etc., på generalforsamlingen vil kunne anfægtes på selve generalforsamlingen eller efterfølgende.

På den anden side er der tale om en ekstraordinær situation, og vi står over for et lovgivningskrav om at gennemføre generalforsamlingen. Eventuelle indsigelser må løses konkret i det omfang det kan lade sig gøre, eventuelt ved at dirigenten i yderste konsekvens udsætter punktet til senere behandling.

Den 7. april 2020 blev BEK nr. 393 af 7. april 2020 om midlertidig fravigelse af virksomheders pligter på selskabs og regnskabsområdet på Erhvervsstyrelsens område i forbindelse med covid-19 offentliggjort i Lovtidende.

- Bekendtgørelsen giver forsikringsselskaber i aktie-selskabsform mulighed for at beslutte, at generalforsamlingen afholdes elektronisk, uanset at dette ikke er vedtaget og optaget i selskabets vedtægter jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2.
- Selskabets aktionærer skal dog gives rimelig mulighed for at få emner optaget på dagsordenen jf. § 1, stk. 6. Det er det centrale ledelsesorgan (dvs. bestyrelsen), som afgør, om selskabets aktionærer har haft "rimelig mulighed" - således fristen (6 uger) for fremsættelse af krav om optagelse af et bestemt emne på dagsordenen kan fraviges.

5.1.1 Forsamlingsbuddet på ungdoms- og voksenuddannelser

Sekretariatet er blevet orienteret om uklarheder ift. håndteringen af COVID-19 i forbindelse med undervisningen på finansuddannelsen på erhvervsskolerne. Vi vil derfor kort klarlægge retningslinjerne på området. Forsamlingsforbuddet på 10 personer gælder ikke på skolerne herunder erhvervsskolerne, idet forsamlingsforbuds-bekendtgørelsen jf. ovenfor ikke gælder for dagtilbud, skoler, institutioner m.v.

1 meters afstand:

Udgangspunktet er fortsat, at elever og lærere bør have et begrænset antal kontakter, og så vidt muligt holde minimum 1 meters afstand til andre – dette gælder både ift. elever på andre hold, men også elever på samme hold, altså til enhver tid 1 meters afstand. Ved tavle-undervisning bør der dog være minimum 2 meter mellem lærere og første række af elever.

Krav om mundbind:

Fra 29. oktober 2020 skal man også bære mundbind på ungdoms- og voksenuddannelser, når man bevæger sig rundt på uddannelsesinstitutionen. Elever og kursister skal dog ikke bære mundbind, når de deltager i undervisning.

Undervisere på ungdoms- og voksenuddannelser, der underviser i mere end to klasser/hold i løbet af en dag, skal bære mundbind eller visirer.

Nødundervisning:

Reglerne i nødprocedurebekendtgørelsen finder anvendelse, hvis det er nødvendigt for skoler eller institutioner at iværksætte nødundervisning for at kunne leve op til de sundhedsfaglige anbefalinger, regler eller påbud. Nødundervisning er med andre ord alene drevet af nødvendighed. Sekretariatet mener fx, at

der godt kan være tale om nødvendighed, hvis de fx ikke kan overholde kravet om 1 meters afstand til de andre elever.

Almindelig fjernundervisning:

Hvis den ansvarlige bestyrelse for skolen ikke mener, forudsætningerne for nødundervisning foreligger, er der som altid mulighed for skolen at bestemme, at deres undervisning skal foregå virtuel. Hvis skolen eksempelvis vedtager at undervise virtuelt på de kommende elevhold, så skal al undervisning på de hold fremadrettet også være virtuel, da COVID-19 ikke accepteres som "undskyldning" for midlertidig virtuel undervisning. Det vil så være en generel ændring af undervisningsformen

5.1.2 Forsamlingsforbud – de 7 nordjyske kommuner

Frederikshavn, Vesthimmerland, Jammerbugt, Thisted, Brønderslev, Hjørring og Læsø Kommuner har som følge af smitte med minkvarianter af coronavirus været underlagt særlige restriktioner. Hovedparten af de særlige tiltag og restriktioner i de berørte kommuner i Nordjylland blev ophævet med virkning fra 19. november 2020 med undtagelse af få tiltag:

Geografisk mobilitet

- Vandrende arbejdstagere opfordres ved udrejse til hjemlandet til at lade sig teste forud for udrejse.
- Personer med bopæl uden for Danmark opfordres kraftigt til ikke at indrejse i de berørte kommuner.

Herudover er der i de berørte kommuner massiv testindsats, ligesom der er en styrket opsporing og isolationsindsats. Det betyder derfor, at de 7 nordjyske kommuner stort set igen er begrænset af de samme restriktioner som resten af Danmark, beskrevet ovenfor.

5.2 Pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer

Loven og dens anvendelsesområde

Reglerne for pakkerejser fremgår af lov nr. 1666 af 26. december 2017 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Loven gælder for pakkerejser, der udbydes eller sælges til rejsende af erhvervsdrivende, og for sammensatte rejsearrangementer, der formidles til rejsende af erhvervsdrivende jf. lovens § 1.

Definitioner

Fælles for ”pakkerejser” og ”sammensatte rejsearrangementer” er, at de defineres som en kombination af mindst to forskellige typer rejseydelser i samme rejse, jf. § 5, nr. 1, a-d:

- a) Transport
 - Fx fly, bus, tog færge mm.
- b) Indkvartering
 - Fx hotel, vandrehjem, sommerhus, campinghytte m.m.
- c) Biludlejning
 - Fx Leje af bil, autocamper, stor motorcykel eller andre motorkøretøjer.
- d) Turistydelse
 - Eksempler på turistmæssige ydelser, der kan være væsentlige: Billet til fodboldkamp, koncertbillet, yogakursus, jagt, dykning, greenfee til golf, skileje, liftkort

”Pakkerejse” er sammensat af en enkelt erhvervsdrivende, inden der indgås en aftale om alle rejseydelserne. Det gælder også, selvom der indgås særskilte aftaler med forskellige leverandører af ydelserne, hvis den rejsende har købt fra et enkelt salgssted og rejseydelserne var udvalgt, inden den rejsende betaler, jf. lovens § 3.

”Sammensat rejsearrangementer” er, hvor en rejsende køber en rejseydelse hos én udbyder, og herefter linkes videre til en anden udbyder, hvor den rejsende inden 24 timer køber en anden rejseydelse, eller den rejsende selv særskilt udvælger rejseydelser hos forskellige leverandører – men betaler under en enkelt kontrakt jf. lovens § 4.

Afbestillingsret

Efter lovens § 15 kan den rejsende afbestille:

1. uden særlig årsag
2. fordi, der på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf indtræffer uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen.

Ad 1) Afbestilling uden årsag

Den rejsende kan afbestille en pakkerejse inden pakkerejsens begyndelse. Rejsearrangøren kan, hvis det følger af aftalen, kræve:

1. et rimeligt, standardiseret afbestillingsgebyr, som er fastsat under hensyn til tidspunktet for afbestillingen og pakkerejsens karakter,
2. eller et afbestillingsgebyr svarende til pakkerejsens pris med fradrag af sparede omkostninger og eventuelle indtægter fra salg af de afbestilte rejseydelser. Rejsearrangøren skal efter anmodning give den rejsende en begrundelse for afbestillingsgebyrets størrelse.

Ad 2) Afbestilling pga. uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder

Den rejsende kan afbestille en pakkerejse inden pakkerejsens begyndelse, hvis der på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf indtræffer uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen eller befordringen af passagerer til destinationen.

I disse tilfælde har den rejsende krav på tilbagebetaling af samtlige beløb, der er betalt i henhold til aftalen.

Refundering

Ved begge situationer skal tilbagebetaling ske uden unødigt forsinkelse og senest 14 dage efter den rejsendes afbestilling af pakkerejsen jf. lovens § 15, stk. 3.

Mangler ved en pakkerejse

Hvis en pakkerejse er mangelfuld, kan den rejsende kræve, at rejsearrangøren afhjælper manglen, medmindre dette er umuligt eller vil påføre rejsearrangøren uforholdsmæssige omkostninger under hensyn til manglens omfang og de berørte rejseydelsers værdi jf. lovens § 23.

- Hvis den rejsende kan kræve afhjælpning, og rejsearrangøren ikke afhjælper manglen inden for en rimelig frist fastsat af den rejsende, kan den rejsende selv afhjælpe manglen og kræve nødvendige udgifter til afhjælpingen refunderet.
- Hvis den rejsende ikke kan kræve afhjælpning af manglen, har vedkommende ret til et forholdsmæssigt afslag i prisen eller efter omstændighederne erstatning. Læs mere om erstatning nedenfor.
- Påvirker en mangel pakkerejsen *væsentligt*, og har rejsearrangøren ikke afhjulpet den inden for en rimelig frist fastsat af den rejsende, kan den rejsende hæve aftalen om pakkerejsen. Rejsearrangøren skal tilbagebetale samtlige beløb, der er betalt i henhold til aftalen, med fradrag af et beløb svarende til den værdi, som pakkerejsen har haft for kunden.
- Hvis pakkerejsen omfatter passagerbefordring, har den rejsende ret til, at rejsearrangøren uden unødigt forsinkelse sørger for hjemtransport af den rejsende med et transportmiddel svarende til det aftalte uden omkostninger for den rejsende.

Forholdsmæssigt afslag og erstatning

Den rejsende har ret til et forholdsmæssigt afslag i prisen for enhver periode, hvor en mangel har foreligget, medmindre rejsearrangøren godtgør, at manglen skyldes den rejsendes egne forhold jf. lovens § 27.

Efter lovens § 28 kan erstatning kræves for ethvert tab, hvis den rejsende har lidt tabet som følge af en mangel, medmindre rejsearrangøren godtgør, at manglen skyldes:

- 1) den rejsendes egne forhold,
- 2) en uvedkommende tredjemand og er uforudsigelig eller uundgåelig eller
- 3) uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder. (det kunne være Covid-19 situationen, dvs. ingen erstatning – kun tilbagebetaling ift. afbestilling)

Efter lovens § 28, stk. 2 kan der ske godtgørelse, hvis manglen er forvoldt den rejsende væsentlig ulempe, kan der tilkomme den rejsende en godtgørelse, medmindre rejsearrangøren godtgør, at manglen skyldes de samme forhold, som der er nævnt i stk. 1.

Erstatning og godtgørelse skal ydes uden unødigt forsinkelse.

5.2.1 Rejsegarantifonden

Loven og dens anvendelsesområde

Reglerne om rejsegarantifonden findes i lov nr. 1023 af 3. juli 2018.

Loven gælder for pakkerejser, der udbydes eller sælges til rejsende af erhvervsdrivende, for sammensatte rejsearrangementer, der formidles af erhvervsdrivende, og for aftaler om rejseydelser, der udelukkende omfatter flytransport jf. lovens § 2.

Efter lovens § 2, stk. 2 gælder loven ikke for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der er af en varighed på under 24 timer, medmindre de omfatter overnatning, udbydes eller formidles lejlighedsvis og på non-profitbasis til en begrænset gruppe rejsende eller købes på grundlag af en generel aftale mellem erhvervsdrivende om køb af forretningsrejser.

Dækningsområde

Rejsegarantifondens dækning bliver aktuel ved rejsearrangørens konkurs jf. lovens § 5. (Rejsegarantifonden skriver på deres hjemmeside, at *"Problemer før eller efter rejsen (fx afbestilling eller klager) har vi desværre ikke mulighed for at hjælpe med"*)

- 1) Den rejsende får beløb, der er betalt for pakkerejsen/sammensat rejsearrangement, godtgjort af Rejsegarantifonden, hvis pakkerejsen ikke kan påbegyndes.
- 2) Afbrydes pakkerejsen/det sammensatte rejsearrangement, kan den rejsende kræve godtgørelse fra fonden for den del af betalingen, som svarer til de ydelser, der ikke er opfyldt over for den rejsende, hvis afbrydelsen skyldes rejsearrangørens økonomiske forhold (konkurs).
- 3) Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret den rejsende passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

- 4) Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret den rejsende passende overnatningsmuligheder samt andre væsentlige fornødenheder, skal fonden sørge herfor eller yde en rimelig godtgørelse.
- 5) Fondens kan endvidere yde den rejsende en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en rejseudbyders økonomiske forhold.

Sammensat rejsearrangement med en udbyder af flytransport

Rejsende, der har indgået aftale om et sammensat rejsearrangement med en udbyder af flytransport, vil være tilsvarende dækket efter reglerne ovenfor. Godtgørelsen til den rejsende sker fra flyrejsefondskassen, jf. § 9.

5.2.1.1 Lov om ændring af lov om en rejsegarantifond

Den 14. maj 2020 blev *"lov om ændring af lov om en rejsegarantifond (Ændret tilbagebetalingsmodel i forbindelse med udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden i ekstraordinære situationer)"* nr. 612 af 14. maj 2020 offentliggjort i Lovtidende.

Der er følgende ændringer:

- Det fremgår nu klart af loven, at formidlere af udenlandske rejsearrangører også kan trække på statsgarantien på lige fod med rejseudbyderne jf. ændringslovens § 1, nr. 1 (§ 7 d i loven). Formidlere for udenlandske rejsearrangører har hele tiden været omfattet af ordningen, som er administreret i overensstemmelse hermed, men det har ikke fremgået eksplicit.
- Rejsegarantifondens udbetalinger ift. "Fondskassen for ekstraordinære situationer" tilbagebetales til Rejsegarantifonden af rejseudbyderne og formidlerne for de udenlandske rejsearrangører. Tilbagebetalingen fastsættes som **et individuelt bidrag** (tidligere: en procentdel af bidragsydernes omsætning) i forhold til den enkelte rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangørs godtgørelse og refusion fra fonden.
- Præcisering ift. forsikringsselskaberne jf. § 7 e:
 - Rejsegarantifonden indtræder (hvis den har ydet refusion/dækning efter reglerne for refusion fra "Fondskassen for ekstraordinære situationer), i perioden 14. april 2020 frem til 10. maj 2020, i rejseudbyderens eller formidlerens krav mod dennes forsikringsselskab, såfremt rejseudbyderen eller formidleren har tegnet en udvidet ansvarsforsikring.

- I det omfang Rejsegarantifonden får udbetalt erstatning fra ansvars- forsikringselskaber i medfør af ovenstående, udgør den udbetalte erstatning et individuelt bidrag til at nedbringe Rejsegarantifondens krav mod den enkelte rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør.
- Det er Erhvervsministeren (tidligere Rejsegarantifondens bestyrelse), der fastsætter tilbagebetalingsperiode og forrentning af skyldige godtgørelser jf. § 7 a, stk. 7.
 - Dette vil ske i en bekendtgørelse, som endnu ikke udstedt. Sekretariatet har talt med Erhvervsministeriet, der oplyser, at dette vil ske snarest. I den kommende bekendtgørelse vil perioden for denne betalingsmodel også fremgå. Erhvervsministeriet har telefonisk oplyst, at perioden bliver fra 14. april 2020 til 10. maj 2020.
 - Frem til den 13. april 2020 gælder de gamle regler om tilbagebetaling (procentdel af omsætning).
 - Den 9. maj 2020 besluttede Udenrigsministeriet at forlænge rejsevejledningens aktuelle anbefalinger. Det betyder, at alle ikke-nødvendige rejser frarådes til og med den 31. maj 2020. Erhvervsministeriet har ikke meldt ud omkring perioden frem til 31. maj 2020.

5.2.1.2 Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om registrering, garantistillelse m.v. i Rejsegarantifonden

Den 7. juli 2020 blev "*Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om registrering, garantistillelse m.v. i Rejsegarantifonden*" nr. 1141 af 6. juli 2020 offentliggjort i Lovtidende.

Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører, der er registreringspligtige pr. 1. januar, skal betale et årligt administrationsbidrag.

Administrationsbidraget fastsættes nu af Rejsegarantifondens bestyrelse hvert år (tidligere den 1. juli) og forfalde til betaling 3 mdr. efter fristen for aflæggelse af årsrapporter for selskaber med kalenderåret som regnskabsår (tidligere den 1. september).

5.2.2 Hjælpepakke til rejsebranchen som følge af Corona-krisen

Regeringen har vedtaget en hjælpepakke til rejsebranchen, som er meget presset pga. Corona-krisen. Den 1. april 2020 blev lovændring nr. 326 af 31. marts 2020 om lov om ændring om en rejsegarantifond offentliggjort i Lovtidende. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden jf. lovændringens § 2 – loven trådte officielt i kraft den 6. april ved BEK nr. 382 af 6. april 2020.

Rejsegarantifondens dækning af rejser med afrejse frem til og med 13. april

Det fremgår af BEK nr. 383 af 6. april 2020 § 1, at den udvidede dækning kun gælder for pakkerejser, der er annulleret eller afbestilt på baggrund af:

- 1) Udenrigsministeriets rejsevejledning (hvori alle ikke-nødvendige rejser frarådes på grund af udbredelsen af COVID-19)
- 2) og som skulle have været **påbegyndt** i perioden omfattet af Udenrigsministeriets rejsevejledning **frem til og med 13. april 2020.**

Det er således kun rejser, som skulle have været påbegyndt fra den 21. marts 2020 til og med 13. april 2020, som er omfattet af den udvidede dækning.

Rejsegarantifonden oplyser på deres hjemmeside, at de endnu ikke har fået oplyst, om hjælpepakken vil blive udvidet til også at omfatte rejser fra og med den 14. april 2020 til og med den 10. maj 2020, hvor Udenrigsministeriet fortsat fraråder alle ikke-nødvendige rejser. Rejsegarantifonden ved dermed heller ikke noget om evt. udvidelse til rejser længere frem i tiden.

Sekretariatet har ringet til Erhvervsministeriet. Ministeriet er opmærksomme på behovet for udvidelse af perioden. Der er pt. overvejelser, om ordningen skal forlænges eller ej. Afklaring forventes at komme i slutningen af denne uge eller start næste uge.

Afrejse før 10. maj 2020

Rejsegarantifonden oplyser på deres hjemmeside, at slutbetalinger af rejser, der skal påbegyndes før 10. maj 2020, ikke er dækket af rejsegarantifondsloven – heller ikke af den seneste udvidelse, hvor Rejsegarantifonden "lægger penge ud for rejsebranchen.

Afrejse efter 10. maj 2020

Hvis man som kunde ikke slutbetaler, så misligholder man aftalen med rejsebureauet, og så kan rejsebureauet formentlig beholde hele eller dele af depositummet.

Det kan være, at kunden kan aftale med rejseudbyderen, at kunden kan vente med at slutbetale, til der er et bedre overblik over, om rejsen vil kunne blive gennemført, eller at rejsetidspunktet kan flyttes til senere på året. Hvis kunden vælger at slutbetale rejsen, vil det forudbetalte beløb være omfattet af Rejsegarantifondens dækning, hvis rejseudbyderen skulle gå konkurs.

Dokumentation og frist ml. Rejsegarantifonden og udbydere af pakkerejser

Rejsegarantifonden kan af *enhver* (her mener sekretariatet at det er underforstået rejseudbyder, da det kun er rejseudbydere, der kan rejse krav mod fonden under den udvidede ordning) forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre dokumentation for godtgørelse eller refusion.

Rejsegarantifonden kan kræve, at der indsendes en oversigt med oplysninger om de pakkerejser, som er blevet annulleret eller afbestilt i den pågældende periode, og hvor der skal ske godtgørelse eller refusion. Dette gælder for følgende tilfælde:

- 1) Rejseudbyderen har endnu ikke tilbagebetalt beløbet for pakkerejsen til den rejsende.
- 2) Rejseudbyderen har allerede tilbageført betalingen for pakkerejsen til den rejsende.

Rejsegarantifonden kan stille krav til rejseudbyderen om indholdet af oversigten og til den erklæring, rejseudbyderens revisor skal anføre vedrørende oversigten.

Kunderne skal ikke anmelde kravet til Rejsegarantifonden, men rejseudbyderne sender information til fonden om de kunder, der skal have udbetalt refusion.

Rejsegarantifonden kan kræve, at dokumentation skal indsendes hurtigst muligt og senest den 30. april 2020.

Rejsegarantifondens dækningsområde udvides

Der indsættes et nyt kapitel 2 a om "Fondskassen for ekstraordinære situationer".

Efter § 7 a kan Rejsegarantifonden yde bidrag i nedenstående tilfælde, *forudsat erhvervsministeren har aktiveret fondskassen* – (dette er endnu heller ikke sket):

- En pakkekunde kan få beløb, der er betalt til rejseudbyderen for pakkerejsen, godtgjort af Rejsegarantifonden, hvis pakkerejsen er annulleret af rejseudbyderen eller afbestilt af den rejsende som følge af ekstraordinære situationer, der påvirker væsentlige dele af rejsebranchen.
- Har rejseudbyderen allerede tilbagebetalt den rejsende beløb som ovenfor, kan rejseudbyderen få refunderet beløbet af Rejsegarantifonden.
- Rejsegarantifonden kan af enhver forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre dokumentation for godtgørelser eller refusioner.

Rejsegarantifonden indtræder i den rejsendes oprindelige krav mod rejseudbyderen i tilfælde, hvor der er ydet godtgørelse og refusion i medfør af § 7 a. Rejsegarantifondens krav mod rejseudbyderen nedbringes forholdsmæssigt, i takt med at fonden modtager formueopbyggende bidrag til finansiering af godtgørelser.

Fondskassen om ekstraordinære situationer

"Fondskassen for ekstraordinære situationer" opgøres separat. Der kan, hvis det er nødvendigt for at kunne dække Rejsegarantifondens forpligtelser, optages lån fra fondskassen for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Rejsegarantifondens bestyrelse kan beslutte, at rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører skal betale et formueopbyggende bidrag. Fastsættelsen af bidraget godkendes af erhvervsministeren. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for påbegyndelsen af opkrævningen af det formueopbyggende bidrag.

Staten garanterer for Rejsegarantifondens forpligtelser efter § 7 a.

Erhvervsministeren bemyndiges til i henhold til statsgarantien at udbetale indtil 1,5 mia. kr. til Rejsegarantifonden til fondens dækning af godtgørelse og refusion, som er eller vil blive udbetalt i medfør af § 7 a og af rejseudbyderens konkurser.

Statens udbetalinger under statsgarantien skal tilbagebetales af Rejsegarantifonden tillige med en forrentning svarende til en rente og med vilkår fastsat i henhold til Europa-Kommissionens godkendelse i henhold til statsstøtteregeleer.

Bekendtgørelse om udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19

Den 21. april 2020 blev "BEK om udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19" nr. 472 af 21. april 2020 offentliggjort i Lovtidende.

Bekendtgørelsen præciserer, at godtgørelse eller refusion efter § 7 a, stk. 1 eller stk. 2 (rejser annulleret/aflyst pga. Corona), sker i forhold til de faktiske omkostninger, som rejseudbyderen har haft i forbindelse med den afbestilte eller annullerede rejse.

Den 11. juni 2020 blev BEK nr. 835 af 10. juni 2020 om "udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 og lov nr. 612 af 14. maj 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19" offentliggjort i Lovtidende.

Der er ingen indholdsmæssige ændringer, da der er tale om konsekvensrettelser ift. lovændring nr. 612 af 14. maj 2020 omtalt i compliancenyhedsbrev 5-20. Følgende fastsættes:

- Betalingsperiode er fra 14. april 2020 til 31. maj 2020.
 - Det betyder, at de gamle regler om procentmæssig tilbagebetaling finder anvendelse frem til 13. april 2020.
- Fonden dækker annullerede, afbestilte eller afbrudte pakkerejser på baggrund af Udenrigsministeriets rejsevejledninger frem til 31. maj 2020.
- Erhvervsministeriet har den 23. juni 2020 i en pressemeddelelse meldt ud, at perioden, hvor Fonden refunderer efter Udenrigsministeriets rejsevejledninger, forlænges til 31. august 2020.
 - Statsgarantien øges fra 1,5 mia. kr. til 2,25 mia. kr.
 - Rejsegarantifonden får et tilskud på 1 mio. kr.

Fonden udbetaler kun refusion til udenlandske rejseudbydere, hvis de er medlem af Rejsegarantifonden.

"BEK om udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19" nr. 472 af 21. april 2020 **ophæves**.

Den 7. juli 2020 blev *"Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 og lov nr. 612 af 14. maj 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19"* nr. 1142 af 6. juli 2020 offentliggjort i Lovtidende.

Fonden dækker, som forventet, **annullerede**, afbestilte eller afbrudte pakkerejser på baggrund af Udenrigsministeriets rejsevejledninger frem til 31. august 2020 (tidligere 31. maj 2020).

Den 11. november 2020 blev *"Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 og lov nr. 612 af 14. maj 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19"* nr. 1588 af 9. november 2020 offentliggjort i Lovtidende.

Ændringsbekendtgørelsen forlænger den periode, hvor Rejsegarantifonden kan hjælpe rejseudbyderne med refusion til kunderne for pakkerejser. Fonden dækker dermed annullerede, afbestilte eller afbrudte pakkerejser på baggrund af Udenrigsministeriets rejsevejledninger frem til 31. januar 2021.

5.2.3 Hjælpepakke til rejsebranchen som følge af Corona-krisen

Hjælpepakken sikrer, at alle pakkekunder kan få refusion fra Rejsegarantifonden for rejser, som ikke kunne gennemføres, fordi Udenrigsministeriet i sine vejledninger frarådede ikke-nødvendige rejser til den pågældende destination som konsekvens af Covid-19.

Rejsegarantifondens dækning af rejser med afrejse efter 14. april 2020

Det fremgår af BEK nr. 383 af 6. april 2020. Efter bekendtgørelsens § 1 gælder den udvidede dækning således kun for pakkerejser, der er annulleret eller afbestilt på baggrund af:

- 3) Udenrigsministeriets rejsevejledning (hvori alle ikke-nødvendige rejser frarådes på grund af udbredelsen af COVID-19)
- 4) og som skulle have været **påbegyndt** i perioden omfattet af Udenrigsministeriets rejsevejledning **frem til og med 13. april 2020**.

Det er således kun rejser, som skulle have været påbegyndt fra den 21. marts 2020 til og med 13. april 2020, som er omfattet af den udvidede dækning. Rejsegarantifonden oplyser på deres hjemmeside, at de endnu ikke har fået oplyst, om hjælpepakken vil blive udvidet til også at omfatte rejser fra og med den 14. april 2020 til og med den 10. maj 2020, hvor Udenrigsministeriet fortsat fraråder alle ikke-nødvendige rejser. Rejsegarantifonden ved dermed heller ikke noget om evt. udvidelse til rejser længere frem i tiden.

Rejsegarantifonden kan kræve, at dokumentation skal indsendes hurtigst muligt og senest den 30. april 2020. Rejsegarantifonden udbetaler derefter til kunderne, så hurtigt som muligt. Rejsegarantifonden estimerer, at det vil tage noget tid pga. stort antal udbetalinger.

Reassurancen

Det forlyder, at reassurancebranchen overvejer for 2021 at undtage skader som følge af pandemi/Covid-19. Hvor omfattende eksklusioner bliver er usikkert, men man skal nok forvente en eller anden form for eksklusion. Det forlyder, at en amerikansk dommer har udtalt, at Covid-19 er at betragte som en skade, og at fx driftstab som følge af Covid-19 skal dækkes. Det er USA – og så langt skal vi nok ikke forvente resten af verden går.

5.2.4 Bekendtgørelse om kompensation for faktiske omkostninger til rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører som følge af COVID-19, tilskud til fondskassen for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt afsætning af tabsramme i 2020 til dækning af tab på statsgarantierne på op til 300 mio. kr.

Den 7. juli 2020 blev *"Bekendtgørelse om kompensation for faktiske omkostninger til rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører som følge af COVID-19, tilskud til fondskassen for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt afsætning af tabsramme i 2020 til dækning af tab på statsgarantierne på op til 300 mio. kr."* nr. 1137 af 6. juli 2020 offentliggjort i Lovtidende.

Som tidligere skrevet (compliancebrev 5-20) kan udenlandske rejseudbydere få deres faktiske udgifter dækket af en kompensationsordning. Der er nu udstedt en bekendtgørelse, der gælder for disse udenlandske rejseudbydere.

Det gælder således udenlandske rejseudbydere:

1. der er registreret i Rejsegarantifonden,
2. der ikke har tilsluttet sig en anden garantiordning,
3. der har haft faktiske omkostninger i forbindelse med pakkerejser, der er annulleret eller afbestilt på baggrund af Udenrigsministeriets rejsevejledning, hvori alle ikke- nødvendige rejser frarådes på grund af udbredelsen af COVID-19, og som skulle være påbegyndt i perioden omfattet af Udenrigsministeriets rejsevejledning frem til og med den 13. april 2020.

Kompensationsordningens størrelse udgør i alt 600 mio. kr.

Perioden for kompensationsordningen efter denne bekendtgørelse gælder fra den 26. januar 2020 til og med den 13. april 2020, medmindre det fastsatte loft for kompensation nås på et tidligere tidspunkt. Når kompensationsordningen ophører, træder dækning i medfør af træk på fondskassen for ekstraordinære situationer og lån under statsgarantien, jf. kapitel 2 a i lov om en rejsegarantifond, i stedet.

Bekendtgørelsen beskriver primært praktik, definitioner mv. Vi henviser til bekendtgørelsen.

5.3 SII-deadlines kan udskydes

EIOPA har den 20. marts 2020 udsendt retningslinjer til de nationale tilsynsmyndigheder om udskydelse af rapporteringsdeadlines.

Der er tale om comply or explain-retningslinjer, som de nationale tilsynsmyndigheder enten skal indarbejde i national regulering eller redegøre for, hvorfor de ikke følger dem.

Hovedindholdet i retningslinjerne er:

- Mulighed for udskydelse af SFCR, ORSA-rapporten og RSR i 8 uger.
- Corona-virussen klassificeres som en væsentlig begivenhed, hvorfor effekterne af denne skal beskrives.
 - EIOPA har på nuværende tidspunkt ikke offentliggjort formkrav til selskabernes offentliggørelse af påvirkningen - Finanstilsynet er derfor fleksible med hensyn til, hvordan selskaberne offentliggør påvirkningerne af covid-19, det vil sige, at det ikke nødvendigvis skal ske i SFCR. Oplysningerne skal dog være at finde samme sted som SFCR.
 - EIOPA har heller ikke offentliggjort indholdskrav, så på nuværende tidspunkt bør det enkelte selskab offentliggøre information, der gør læseren i stand til at vurdere selskabets nuværende situation i forhold til situationen ved årsskiftet, der er rapporteret i SFCR.
- Mulighed for udskydelse af års QRT i 8 uger, undtagen visse QRT'er.
- De undtagne QRT'er kan udskydes i op til 2 uger.
- Mulighed for udskydelse af kvartals QRT'er i 1 uge.

Finanstilsynet har den 23. marts 2020 i en pressemeddelelse oplyst, at de følger de skitserede retningslinjer, og danske forsikringsselskaber, der ønsker at gøre brug af muligheden for at indberette eller offentliggøre senere end de almindelige frister, skal blot give Finanstilsynet oplysning herom på SEKO2-Postkasse@ftnet.dk

Finanstilsynet har oplyst, at det vil være god information for Finanstilsynet, hvis selskaberne kan indikere, hvor lang tid de forventer at være forsinkede. Finanstilsynet er opmærksom på, at det ikke er alle, der vil vide det, men hvis muligt vil de som sagt gerne have indikation af hvor forsinkede, I forventer at blive.

Der er alene tale om en mulighed, som virksomhederne kan udnytte, hvis der er behov for det, og det vil fortsat være muligt at indberette på normal vis og inden for de frister, der sædvanligvis gælder.

5.4 COVID-19 udskydelse af deadline for holistisk impact assessment udskudt

EIOPA har i en pressemeddelelse offentliggjort, at fristen for holistisk impact assessment for 2020-reviewet af Solvens II er blevet forlænget med 2 måneder, således fristen udskydes til 1. juni 2020.

Vi forventer, at Finanstilsynet kontakter de selskaber, der er blevet bedt om at deltage. Vi kender til ét medlemselskab, der skal indberette holistisk impact assessment.

5.5 Fravigelse af privates pligter overfor det offentlige

Den 17. marts 2020 blev BEK nr. 223 af 17. marts 2020 om fravigelse af privates pligter over for det offentlige på Erhvervsministeriets område i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19) offentliggjort i Lovtidende.

Følgende er relevant for medlemselskaberne:

- Bekendtgørelsens § 1 har helt samme indhold som ovenstående om mulig dispensation vedr. årsrapporter jf. FIL § 195. § 1 vedrører selskabslovens § 138, som regulerer pligten til at indsende årsrapporten for en lang række selskabsformer herunder aktieselskaber, anpartsselskaber, interessentskaber mv. Finansielle virksomheder, herunder forsikringsselskaberne, er dog reguleret af særlovgivning (FIL), hvorfor den relevante bestemmelse er FIL § 195.
- Efter BEK § 3 kan Finanstilsynet på en lang række områder fravige de pligter, der er i FIL eller regler fastsat i medfør heraf, når det, som følge af foranstaltninger iværksat af Coronakrisen, vil være umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for den private at opfylde pligten.

Relevant for medlemskredsen drejer det sig om følgende pligter:

- Indsendelse af årsrapporter jf. FIL § 195 jf. ovenfor
- I forbindelse med årsregnskabsaflæggelsen skal selskabet afgive erklæring vedrørende opfyldelsen af samtlige af bekendtgørelsens bestemmelser jf. § 32 i BEK nr. 1425 af 16. december 2014
- Virksomheder under tilsynspligt herunder forsikringsselskabers pligt til at offentliggøre reaktioner givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse jf. FIL § 345, stk. 1, 2. pkt.
- Efter *enhver inspektion* udarbejder Finanstilsynet en redegørelse, som virksomheden m.v. skal offentliggøre jf. bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014.
- Forpligtelsen om at en klageansvarliges modtagelse af en klage anerkendes inden for tre arbejdsdage, jf. § 3, stk. 2, 3. pkt., i BEK nr. 1219 af 20. november 2019.

Vi henviser i øvrigt til bestemmelserne.

Bekendtgørelsen var sat til ophævelse den 30. marts 2020, men er sidenhen blevet forlænget seks gange til:

1. **14. april 2020** ved BEK nr. 306 af 27. marts 2020
2. **18. april 2020** ved BEK nr. 369 af 4. april 2020
3. **11. maj 2020** ved BEK nr. 443 af 17. april 2020
4. **18. maj 2020** ved BEK nr. 592 af 10. maj 2020
5. **8. juni 2020** ved BEK nr. 631 af 17. maj 2020
6. **8. august 2020** ved BEK 789 af 7. juni 2020
7. **15. september 2020** ved BEK 1125 af 2. juli 2020

Den 7. april 2020 blev lov nr. 385 af 7. april 2020 om bemyndigelse til midlertidig fravigelse af virksomheders pligter på selskabs- og regnskabsområdet i forbindelse med covid-19 offentliggjort i Lovtidende.

Der er blot tale om en lovt teknisk lov, som giver Erhvervsministeren hjemmel til netop at udskyde årsrapporten og lade virksomheders ledelse fravige bestemmelser i virksomhedens vedtægter eller tilsvarende aftale pga. konsekvenserne fra COVID-19.

5.5.1 Generel udskydelse af årsrapporten

Som skrevet ovenfor er der orienteret om, at selskaberne kunne få udsat fristen for indsendelse af årsrapporten ved at notificere og dermed søge dispensation i Finanstilsynet.

Rent lovteknisk er lovændringen en hjemmel for Erhvervsministeren til at udstede en bekendtgørelse, som vil indeholde de konkrete regler om fravigelse af konkrete bestemmelser i selskabs- og regnskabslovgivningen på Erhvervsstyrelsens og Finanstilsynets område.

Konkret vil bemyndigelsen bl.a. blive udnyttet til at forlænge fristen for indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen for samtlige regnskabspligtige virksomheder efter årsregnskabsloven med forventeligt 3 måneder. Det er herudover forventningen, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om forlængelse af indsendelsesfristen for halvårs- og delårsrapporter og eventuelt andre frister.

Den 7. april 2020 blev BEK nr. 393 af 7. april 2020 om midlertidig fravigelse af virksomheders pligter på selskabs og regnskabsområdet på Erhvervsstyrelsens område i forbindelse med covid-19 offentliggjort i Lovtidende.

- Bekendtgørelsen giver forsikringsselskaber i aktie-selskabsform mulighed for at beslutte, at generalforsamlingen afholdes elektronisk, uanset at dette ikke er vedtaget og optaget i selskabets vedtægter jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2.
 - Fristen for indsendelsen af den endelig godkendte årsrapport er den 31. juli 2020 og gælder også for forsikringsselskaber i aktie-selskabsform.
- Selskabets aktionærer skal dog gives rimelig mulighed for at få emner optaget på dagsordenen jf. § 1, stk. 6. Det er det centrale ledelsesorgan (dvs. bestyrelsen), som afgør, om selskabets aktionærer har haft "rimelig mulighed" - således fristen (6 uger) for fremsættelse af krav om optagelse af et bestemt emne på dagsordenen kan fraviges.

Udskydelsen skete formelt ved BEK nr. 396 af 8. april 2020 om midlertidig fravigelse af virksomheders pligter på Finanstilsynets område i forbindelse med covid-19 offentliggjort i Lovtidende.

Følgende er vedtaget:

- Fristen for indsendelse af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen jf. FIL § 195 udskydes således endeligt til den **31. juli 2020** jf. § 1. Virksomhederne skal dog indsende årsrapporten til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter den endelige godkendelse jf. § 1, stk. 4.
- Virksomhederne kan dog vente med at indsende årsrapporten til **8 uger efter forsamlingsforbuddets ophør**, hvis det ikke er muligt at afholde generalforsamling inden ophøret jf. § 1, stk. 6. Hvis selskaberne ønsker at benytte dette, skal der gives meddelelse til både Erhvervsstyrelsen på indberet@erst.dk og til Finanstilsynet på covid-19@ftnet.dk senest den 31. juli 2020.
- **Et gensidigt forsikringsselskab** (se nedenfor om aktieforsikringsselskaber) kan beslutte, at generalforsamlingen afholdes elektronisk (helt uden fysisk fremmøde), uanset at dette ikke er vedtaget og optaget i selskabets vedtægter jf. § 4. Selskabet skal dog leve op til selskabslovens regler om elektronisk generalforsamling jf. SL § 77, stk. 3-6.

Det er sekretariatets opfattelse, at selskaber også vil kunne påberåbe sig force majeure som grundlag for at fravige vedtægternes bestemmelser om afholdelse af generalforsamling, da det pga. møde- og forsamlingsforbuddet ikke er lovligt at afholde generalforsamling i henhold til de flestes vedtægter.

5.5.2 Udskydelse af betalingsfrister

Den 17. marts 2020 blev lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister og forlængelse af afgiftsperioder for moms m.v. offentliggjort i Lovtidende.

- Bekendtgørelsens kapitel 1 udskyder virksomhedernes herunder forsikringsselskabernes betalingsfrist for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, så der med virkning for månederne april 2020 til og med juni 2020 opnås en udskydelse af betalingsfristerne, således at den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, der er indeholdt for disse måneder, først skal betales fire måneder senere end normalt.
 - Bemærk, at fristen for selve indberetningen af beløbene ikke udskydes – kun betalingen.

Ordningen er således midlertidig – og i øvrigt et tilbud, idet det er frivilligt at benytte.

- Desuden udskydes – på lignende vis i bekendtgørelsens kapitel 2– virksomhedernes momsafregning. Virksomheder, der afregner moms månedligt, får forlænget afregningsperioden med en måned, så angivelsesfristen vil blive den 25. i den anden måned efter afgiftsperiodens udløb for afgiftsperioderne fra marts 2020 til og med maj 2020.
 - I dette tilfælde følger angivelsesfristen den forlængede betalingsfrist.

Også denne ordning er midlertidig – og frivillig at benytte.

Den 14. juni 2020 blev lovændring nr. 871 af 14. juni 2020 ”Lov om ændring af lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love” offentliggjort i Lovtidende.

Der er tale om en yderligere udskydelse af en række betalingsfrister herunder A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt angivelsesfristen på momsafregning.

Lønsumsafgift er ikke omfattet af forslaget – og skatteministeren har oplyst, at det ikke er en forglemmelse.

5.6 Frist for deltagelse af grundkursus kan dispenseres

Nye bestyrelsesmedlemmer skal gennemføre grundkursus for bestyrelsesmedlemmer inden for den lovpligtige frist på 12 måneder, efter de er indtrådt i bestyrelsen.

Finanstilsynet har den 24. marts 2020 i en nyhed oplyst, at tilsynet kan give dispensation fra fristen, hvis medlemmet er forhindret i at gennemføre kurset pga. COVID-19.

I det tilfælde kan Finanstilsynet give dispensation fra fristen. Ansøgningen om dispensation bedes sendt via mail til governance@ftnet.dk.

Det er tilstrækkeligt med en kort mail. I mailen bedes bestyrelsesmedlemmet angive navn, virksomhed, årsagen til ansøgningen om dispensation (COVID-19), og hvornår bestyrelsesmedlemmet forventer at kunne

gennemføre kurset (et bedste bud). Den finansielle virksomhed må ansøge på vegne af bestyrelsesmedlemmet/-medlemmerne.

Gensidig Forsikring forventer at kunne afholde det årlige grundkursus for bestyrelsesmedlemmer som planlagt den 7.-8. september 2020 ved Hotel Trinity. Tilmelding kan ske på kontor@gensidigforsikring.dk.

5.7 COVID-19 anerkendt som arbejdsskade i foreløbig 10 sager

Arbejdstilsynet har sammen Ankestyrelsen den 21. april 2020 udsendt en vejledning om vurderingen af arbejdsskadesager vedr. sygdom med COVID-19.

Sygdom med COVID-19 kan anerkendes som en arbejdsskade enten som en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom.

En person kan få anerkendt sygdom med COVID-19 som en arbejdsskade, hvis det kan sandsynliggøres, at sygdomsramte har været udsat for en konkret smitte i forbindelse med arbejdet og efterfølgende er blevet syg, eller hvis vedkommende har været udsat for risiko for smitte over en periode i forbindelse med sit arbejde og efterfølgende er blevet syg.

Vejledningen beskriver de nærmere betingelser for, hvornår sygdom med COVID-19 kan anerkendes som en arbejdsskade, herunder om det kan anerkendes som en erhvervssygdom eller en ulykke.

Erhvervssygdom: Man kan **ikke** pege på én bestemt hændelse/konkret forøget risiko inden for 5 dage, men i perioden efter de 5 dage har personen har været i kontakt med COVID-19 smittede personer – eller potentielt smittede personer.

Her skal arbejdsskademyndighederne behandle anmeldelsen som en erhvervssygdom. Der er 3 betingelser:

1. Det er dokumenteret eller sandsynliggjort, at sygdomsramte er/har været syg med diagnosen COVID-19.
2. Sygdomsramte skal kunne *sandsynliggøre* (dvs. ikke dokumentere), at vedkommende har været i kontakt med personer, der har været smittet med COVID-19, i forbindelse med sit arbejde.
 - Arbejdets karakter kan indebære en stærk formodning for, at dette kriterie er opfyldt. Dette gælder for det første ansatte i social- og sundhedssektoren, der direkte og i stort omfang har kontakt med patienter, som er konstateret smittet eller syge med COVID-19 fx ansatte på sygehuse, lægekonsultationer, plejesektor m.v.
 - Andre medarbejdergrupper har i deres jobfunktioner høj grad af personlig kontakt, men kontakten er mere sporadisk og ikke så tæt, så det vil være mere tilfældigt, om den enkelte kommer i direkte og tæt kontakt med personer, som er smittet med COVID-19. For denne medarbejdergruppe gælder også, at sygdomsramte kan være udsat for smitte med COVID-19 i forbindelse med arbejdet, men den samlede vurdering heraf afhænger i høj grad af de øvrige elementer.
Dette kan eksempelvis være kassemedarbejdere, apoteksansatte, pædagoger, buschauffører eller fængselsbetjente. D
3. Der er årsagssammenhæng mellem påvirkning på sygdomsramtes arbejde og sygdomsramtes sygdom med COVID-19.

Arbejdsulykke: Hvis det er sandsynliggjort, at sygdommen er opstået i forbindelse med én konkret hændelse eller påvirkning inden for 5 dage, skal arbejdsskademyndighederne behandle sagen som en arbejdsulykkessag. Her vurderes sagen efter følgende kriterier:

1. Diagnosen COVID-19 er stillet,
2. Der har været tale om en konkret hændelse eller påvirkning inden for 5 dage i form af en påviselig smitterisiko på arbejdet, og
3. der er sandsynliggjort årsagssammenhæng mellem denne smitterisiko og pådragelse af sygdommen.

I den konkrete vurdering af, om en anmeldelse af sygdom med COVID-19 skal behandles som en ulykkessag eller en erhvervssygdomssag, skal der fokuseres på den erhvervsmæssige påvirkning, herunder smitekilden og udstrækning af varigheden for smitten, frem for symptomdebut.

AES har d.d. modtaget anmeldelser om 565 Corona-relaterede arbejdsskader. Indtil videre er 18 sager blevet afgjort, hvoraf 10 er anerkendt og 8 er afvist.

Relevante selskaber skal være opmærksom på, at COVID-19 nu er at betragte som en arbejdsskade – dvs. ny risiko som skal indregnes i risiko/hensættelser.

Arbejdstilsynet har oplyst til sekretariatet, at der endnu ikke foreligger en beregning for konsekvenser af COVID-19. Vi er i dialog med F&P og orienterer, når vi ved nærmere. Derudover gør vi opmærksom på, at reinsurance-reassurandørerne påtænker at undtage pandemi-skader.

For nærmere detaljer om vurderingen henviser vi til vejledningen.

/ Afsluttet d. 11.05.2020 af KVD / Revideret d. 27.11.2020 af KVD